

1862; troer jeg at turde henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke af Hensyn til, hvad jeg saaledes har tilladt mig at fremhæve, maatte være villige til at tage Lovforslaget tilbage.

M. Sæge: Det forekommer mig dog, at hvis det ærede Thing finder Principet for dette Lovforslag rigtigt, vil det være bedre at tage Afstemning derpaa nu. Man kan jo da tage under nærmere Overvejelse paa et senere Standpunkt, hvad der fornuftigvis bør gjøres. Den ærede Minister syntes at glemme, at det jo er for myndige Folk, vi her lovgive; var det for Umyndige, vilde det vistnok være betænkeligt, hvis de ellers kunne bruge Vexler, at give dem endnu længere Tid; men det forekommer mig rigtigst, at man i slige Forhold lader myndige Folk bruge deres Myndighed med Frihed, saaledes at de enes om, om de ville have korte eller lange Vexler. Jeg kan ikke see, at det kan være rigtigt, naar Vexler skulle bruges, at indskrænke Tiden saa skarpt, som steet er. At Nationalbanken har gjort nogle Bemærkninger mod dette Lovforslag, kan jeg godt begribe; men jeg forstaaer iøvrigt ikke den Frygt eller Indvending som er fremkommen; thi har Nationalbanken eller andre Disconteurere ikke Lyft til at tage Vexler paa længere Tid end 3 Maanedre, kunne de jo sige nei. Der er ikke Tanke af Pligt til at discontere andre Vexler end dem, som de troe at være i Bankens Tarv at tage, og som de ansee at høre til den Omsætning, som de efter Otrøen skulle fremme og befordre. Hvad det angaaer, at en Mand skulde spille sin Credit ved at acceptere en 12 Maaneders Vexel, saa vil, hvis det er Følgen deraf, Ingen bruge dem, og i saa Tilfælde er Forslaget jo aldeles uftadeligt. At Vexler nu ikke alene bruges for Handelsvarer, men i stort Omfang i Pengehandelen, er jo ganske vist, men hvem siger, at det ikke vil være til større Nytte end Skade, om man ogsaa der indfører den Frihed, som den nu bestaaende Lovgivning ikke hder? Jeg holder for, at al den fornuftige Frihed, som man kan indrømme Omsætningen, skal man give og saa overlade til alle Vedkommende selv, hvorledes de ville bruge den, uden i saa Henseende at foreskrive Noget, som vi dog ogsaa i Grunden umuligt her kunne

gjøre; thi hvem siger, at 3 Maanedre ere den rette Begrænsning? hvorfor skulde ikke 2 Maanedre være det? — Jeg skal ikke nægte, at der er nogle Dele af den nu bestaaende Vexellov, som kunde trænge til Forandring, og det vilde jo ogsaa være underligt, om der ikke i den lange Tid, der er hengaaet, siden denne ellers hyperlig affattede Lov blev given, skulde være Anledning til at foretage nogle Forandringer i den; men de ere ikke væsentlige. Jeg vil saaledes nævne, at 8 Løbedage for en een-Dags Sigtvexel ikke er hensigtsmæssig; det udstrækker en saadan til 9 Dage, og vi have saaledes der en meget lang Tid, som mange Mennesker ikke gjøre Regning paa. Der er en anden Omstændighed, som maaskee heller ikke er rigtig, og det er den, at eftersom disse Papirer holdes saa skarpt og medføre saa store Retsligheder, er det ikke billigt, at Acceptanten skal blive ved at heste, skjøndt Vexlen ikke er protesteret. Jeg troer, at der kan tale Meget for, at Enhver skal sørge for at frigjøre sit Navn; men jeg finder, at det er en altfor stor Forkængelse, naar denne Accept skal blive ved at være lovlig eller gyldig længe efterat Vexlen er forsalden, uden at være protesteret. Jeg haaber, at det høitærede Thing viser sin Stemning for Lovforslaget ved nu at lade det gaae til anden Behandling; i Mellemtiden vil der da være Leilighed til at høre den høitærede Justitsministers nærmere Mening og Hensigter med Hensyn til Loven, som jo først skal træde i Kraft til April eet Aar, og der vil altsaa i denne eller næste Session være Leilighed til at indrette den paa den Maade, som Rigsdagen og Regjeringen maatte finde rettest.

Justitsministeren: Det er kun en enkelt Bemærkning jeg skal tillade mig, og det er den, at jeg ikke har brugt nogen Udtalelse, som gik ud paa at ville berøve myndige Mænd Udgangen til ogsaa i disse Forhold at bevæge sig frit; men som den ærede Rigsdagsmand selv bemærkede, det er den „fornuftige“ Frihed, hvorom Spørgsmaalet er; det er kun saadanne Begrænsninger, der er Tale om at bringe i Forslag. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det vilde være for meget at binde Betalingstiden til den nu snevert afstukne Grændse;